

CONDIȚII DE REDACTARE

- valabile pentru secțiunile de Științe penale, Drept privat și Drept public -

Sesiunea internațională de comunicări științifice ale studenților în drept și științe administrative

Constanța, 23-24 mai 2024

§1. Aspecte generale

Lucrările trebuie redactate în **format A4**, marginile paginilor fiind la **2 cm** în fiecare direcție (sus, jos, stânga și dreapta). Corpul de literă (fontul) trebuie să fie **Times New Roman**, iar spațierea dintre rânduri ar trebui fixată la **1.0** (fără spații înainte ori după paragraf).

La începutul fiecărui articol, după ce lăsam un rând liber sub titlu, trebuie să indicăm **numele și afilierea autorului** (e.g., Andrei Ionescu, Universitatea „Ovidius” din Constanța). Rețineți că, în stilul occidental, prenumele se scrie întotdeauna înaintea numelui de familie (Eugen Ionesco, Mircea Eliade), nicidecum invers (așa cum s-ar face în stilul oriental: Kim Jong-il, Deng Xiaoping).

După indicarea autorului, lăsați încă un rând liber și introduceți **rezumatul și cuvintele-cheie** (5-7 noțiuni uzuale pentru subiectul tratat). Rezumatul și cuvintele-cheie trebuie redactate într-o limbă de circulație internațională (în acest caz, în **engleză**). Spre exemplu, pentru un articol care abordează donația, cuvintele-cheie pot fi: *civil contract, gift, donor, donee, liberality*.

Structura ar trebui să cuprindă o secțiune introductivă („Introducere”, „Delimitări conceptuale”, „Generalități” etc.), secțiuni principale (organizate în funcție de abordarea aleasă și particularitățile temei) și o secțiune concluzivă („Concluzii”, „Considerații concluzive” etc.).

Ca întindere, lucrarea ar trebui să se încadreze între **20.000** (limită inferioară) și **40.000** (limita superioară) de semne/caractere. Cu titlu orientativ, întinderea *ideală* a unei lucrări ar fi de 8-10 pagini. Nu recomandăm să depășiți 12 pagini, însă pot exista excepții în funcție de necesitățile temei.

Fiecare lucrare trebuie să respecte **normele ortografice ale limbii române** stabilite de Academia Română (de exemplu, grafia cu „â” și „sunt”; astfel, NU sunt admise „hotărât” sau „sînt”).

§2. Formatarea textului

În general, textul trebuie să aibă mărimea 12, aliniat stânga-dreapta (*Justify*), cu alineat (*indent*) de 1 cm la primul rând corespunzător fiecărui paragraf.

Fac excepție:

Titlul lucrării – trebuie să aibă mărimea 14, pe centrul paginii, **aldin (bold)**.

Titlul unei secțiuni/subsecțiuni – trebuie să aibă mărimea 12, **aldin (bold)**.

Notele de subsol – mărimea 10.

De regulă, textul lucrării nu admite sublinieri, scriere **aldină** sau abuz de MAJUSCULE.

Totuși, dacă sunt necesare sublinieri într-un citat (doriți să evidențiați o anumită noțiune dintr-un fragment redat între ghilimele), folosiți *italicul* și adăugați, după ghilimele, o precizare cuprinsă între paranteze: (s.n.), adică „sublinierea noastră”. De exemplu: „dintre instituțiile dreptului civil, căsătoria și *uzucapiunea* sunt cele mai interesante” (s.n.). Desigur, dacă sublinierea privește un text care vă aparține, nu mai e necesară precizarea (s.n.). De asemenea, textele redată în *limbi străine* sau *expresiile latinești* ar trebui formate în *italic*.

Majusculele pot fi folosite în abrevieri/acronime: INTERPOL, FMI, UE, NATO, CJUE, CEDO, CCR, ÎCCJ etc. Pentru coduri de legi, abrevierea ar trebui să fie cea uzuală: C.civ., C.proc.civ., C.pen., C.civ.fr. (Codul civil francez), C.civ.Q (Codul civil din Quebec), C.civ. 1864 (vechiul Cod civil) etc.

În schimb, **alte acte normative** trebuie indicate în întregime atunci când sunt invocate pentru întâia oară: Hotărârea Guvernului, Ordonanța Guvernului, Ordonanța de Urgență a Guvernului etc. În evocările ulterioare, aceste acte pot fi abreviate (HG, OG, OUG). Monitorul Oficial al României **nu** trebuie abreviat niciodată (prin urmare sunt excluse „M.Of.” și alte variante).

§3. Stilul de citare

În lumea academică, editurile și revistele tind să utilizeze un anumit stil de citare: fie unul propriu (C.H. Beck, Oxford University Press), fie unul consacrat (Chicago, APA). În schimb, regula de aur ar fi că **nu combinăm două sau mai multe stiluri**, ci respectăm cu strictețe stilul cerut.

Recomandăm următorul stil de citare uzual pentru **științele juridice**:

1. Cărți (tratate, monografii, cursuri): autorul, *titlul operei*, editura, orașul, anul, paginile.

Exemple:

Fr. Deak, L. Mihai, R. Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, vol. I – *Vânzarea. Schimbul*, Ed. Universul Juridic, București, 2017, p. 33.

V. Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ed. C.H. Beck, București, 2013, pp. 5-16.

Dacă sunt mai mulți autori, puteți trece numai primul, urmat de „*et al.*”, însemnând „și alții”:

F.A. Baias *et al.* (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ed. C.H. Beck, București, 2014, p. 1.

Pentru volumele colective, citarea trebuie să distingă între parte (contribuție) și întreg (volum), cu indicarea coordonatorului/coordonatorilor lucrării în cauză, după cum urmează:

J. Goicovici, „Perspective asupra evoluției garanției pentru evicțiune în dreptul roman”, în M.D. Bob-Bocșan, S. Cercel (coord.), *Despre (r)evoluții în drept. Studii dedicate centenarului Vladimir Hanga*, Ed. Universul Juridic și Ed. Academiei Române, București, 2021, pp. 31-48.

2. Periodice (articole): autor, *titlul contribuției*, publicația, paginile.

Exemple:

E. Chelaru, *Regimul juridic actual al circulației terenurilor proprietate privată*, Dreptul nr. 4/2013, pp. 47-49.

Pentru periodicele străine e necesar să indicați inclusiv anul (vol.) de apariție al revistei:

M.D. Bob-Bocșan, A. Murphy, *The Foundations of the Unworthy Heir Rule in Romania*, European Review of Private Law, vol. 29, no. 6 (2021), pp. 913-924.

3. Jurisprudență: instanța, secția, decizia, sursa.

Exemple:

Judecătoria Constanța, secția civilă, decizia nr. 101/2018, Revista Română de Jurisprudență, nr. 1/2019, p. 15.

Judecătoria Constanța, secția civilă, decizia nr. 98/2021, disponibilă pe *rolii.ro*.

4. Legislație: respectați formula în care organul emitent a adoptat actul normativ.

Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011.

5. Citări frecvente (*idem*, *ibidem*, *op.cit.*):

Idem înseamnă „același” (autor). De exemplu, dacă îl cităm pe prof. Valeriu Stoica (*Drepturile reale principale*, 2013), iar următoarea operă (fie în aceeași notă de subsol, fie în următoarea) îi aparține tot profesorului V. Stoica (să zicem *Drepturile reale principale*, 2009), vom proceda astfel:

Nota 1: V. Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ed. C.H. Beck, București, 2013, p. 1.

Nota 2: *idem*, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ed. C.H. Beck, București, 2009, pp. 36-37.

Ibidem înseamnă „în același loc”. Să presupun că l-am citat pe prof. V. Stoica (2013) în nota de subsol 3. Dacă în nota 4 trebuie să cităm aceeași lucrare, trecem „*Ibidem*”. Dacă diferă pagina, facem precizarea care se impune: “*Ibidem*, p. 4”:

Nota 1: V. Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ed. C.H. Beck, București, 2013, p. 1.

Nota 2: *Ibidem*, pp. 4-5.

Op.cit. înseamnă că trimitem la o operă citată deja în lucrare, dar că nu în nota de subsol imediat anterioară. De exemplu, dacă după o notă de subsol în care facem trimitere la prof. V. Stoica inserăm o notă în care trimitem la prof. Corneliu Bîrsan, iar următoarea notă revine la opera prof. V. Stoica, vom preciza astfel: V. Stoica, *op.cit.*, p. 45. Dacă am citat anterior mai multe opere ale autorului citat și nu e clar la care ne referim prin „*op.cit.*”, atunci găsim o cale să distingem: fie precizând anul (V. Stoica, *op.cit.*, 2009, p. 4), fie precizând nota la care l-am citat inițial (V. Stoica, *op.cit.*, nota 4, p. 4):

Nota 1: V. Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ed. C.H. Beck, București, 2013, p. 34.

Nota 2: C. Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 1.

Nota 3: V. Stoica, *op.cit.*, p. 47.